

[Birgith Mogensen]

ste mindre eller mellemstort sygehus ville blive nedlagt, hverken helt eller delvis. Eksempelvis kan jeg nævne, at de 4 partiorganisationer, som repræsenterer firkløverpartierne i Nordjyllands amt, kræver, at sygehuslukningerne opgives.

Derimod er det mit indtryk, at den samme folkemening udmærket begriber, at strukturen i hele sygehus- og sundhedssektoren må ændres. Jeg tænker bl.a. på, at de praktiserende læger og lægehuse kan aflaste sygehuse endnu mere, end tilfældet er. Ligeledes er både befolkningen og lokalpolitikere klar over, at mange funktioner både på store og på små sygehuse kan rationaliseres eller/og effektiviseres. Imidlertid er det helt sikkert, at grænsen for alle former for besparelser i sygehussektoren skal trækkes, før det går ud over kvaliteten af behandlingen af patienterne.

Jeg synes også, at indenrigsministeren har gjort en værdifuld indsats med hensyn til sin personlige »Det er lettere at forebygge end at helbrede«-kampagne. Dette initiativ bør følges op af enhver, der er tilknyttet sygehus- og sundhedssektoren. I praksis kan det gøres ad mange veje, men en oplysningskampagne, der begynder i skoler og kommunikeres videre i danske dag- og ugeblade samt Danmarks Radio, vil have stor slag- og virkekraft.

Til slut vil jeg gerne advare imod at piske en stram sygehusplan igennem alt for hurtigt. Hastværk bliver tit lastværk, og på dette følsomme område kan forhastede beslutninger let få ubehagelige eftervirkninger. En gang til sagt: lad os bevare de små sygehuse. Og sagt på en anden måde: fjern omgående de bomber, som allerede på landsbasis er lagt under et antal små sygehuse. Som nævnt er det et folkeønske, at lokale sygehuse bevares, og alt taget i betragtning betaler det sig ikke at storspare i den del af sygehussektoren.

CD mener, at indenrigsministeren har informeret den enkelte borger så godt, at vedkommendes indstilling til sygehusplaner bevisligt har påvirket de besluttende amtsråds syn på sygehusplanen.

Lenger (VS):

Vi vil gerne sige tak til hr. Maisted, fordi han har taget initiativ til denne debat, men vores tak er noget betinget, for nok har fremskridtspartiet ikke direkte været med til at

rette angreb på sygehusene, men fremskridtspartiet har indirekte gennem bloktilskudsnedskæringer og krav om endnu flere nedskæringer været med til at gøre en debat om beboerindflydelse til noget af en skindiskussion.

At sikre beboerindflydelsen er en god ting, men hvis den skal have indhold, så er det nødvendigt, at amtskommunerne har midler til at gøre godt med, og at man ikke fra statens side lægger hindringer i vejen for amtskommunernes mulighed for at skaffe disse midler. Derfor er forespørgslen, uanset at initiativet isoleret set er godt nok, et forsøg på fra fremskridtspartiets side at blæse, efter at man har fyldt munden med mel. At ville gøre sygehuse til emne for en folkeafstemning, hvad vi også isoleret set synes godt om, er en tom gestus fra fremskridtspartiets side, hvis nedlæggelsen er gjort til en økonomisk nødvendighed på grund af de bloktilskudsnedskæringer, der er sket.

Den udvikling, der er foregået inden for sygehusvæsenet i de seneste år, går kort ud på, at der er sket en øget centralisering, og at nærhedsprincippet i stigende grad bliver brudt. En halv snes sygehuse over det ganske land er i akut fare for nedlæggelse inden for de kommende år. Senest har Århus amtsråd i realiteten beseglet dødsdommen over Ørsted sygehus. Her hjælper indenrigsministerens positive tanker om en nuanceret planlægning kun meget lidt, for også indenrigsministeren vil jo hente yderligere milliarder på amtskommunernes budgetter. Den udvikling, der er foregået, har med rette mødt stor modstand blandt beboerne. Senest er der samlet 14.000 underskrifter i Skanderborg i protest mod ændringer inden for sygehusvæsenet dér.

Det er sådan, at i sygehusdebatten er der opbygget et kunstigt skel mellem de sygdomme, som kræver en ekspertise, der oftest kun findes på centralsygehuse, og de sygdomme, der forsvarligt kan behandles på lokale sygehuse. Det, som overses i debatten, er, at skellet mellem de 2 typer af sygdomme ændrer sig. Det sker i takt med den teknologiske udvikling, og langt de fleste sygdomme kan efterhånden behandles på de lokale små sygehuse. De har i øvrigt den fordel, at de, beliggende i det lokale miljø, giver en bedre tilgængelighed, og på grund af nærheden er der også bedre helbredelsesmuligheder i kraft